

ת"פ 28371/03/17 - מדינת ישראל נגד שמעון סבאג

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 28371-03-17 מדינת ישראל נ'
סבאג(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון סבאג

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים). בהתאם לעובדות האישום, ביום 9.3.17 החזיק הנאשם מעבדת סמים בתוך קרוואן, ובה גידל 35 שתילים שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.35 ק"ג נטו. כן נמצאו במקום ציוד אוורור; 2 מפוחים; ציוד דישון; אדניות; 3 גופי חימום; גופי תאורה; ציוד חשמל ויריעות כסף.

תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש 4 תסקירים בעניינו של הנאשם. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 25, רווק וטרם תחילת ההליכים בתיק זה עבד במגרש למכירת רכבים והתגורר בגפו בקרוואן ששכר. בהתייחסות לעבירה שבנדון, קיבל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה, אם כי לא אחת הפגין בפני שירות המבחן עמדות המצדדות בצריכת קנאביס. צוין כי מזה מספר שנים עושה הנאשם שימוש בקנאביס על בסיס יומי והוא פיתח התמכרות לסם.

בשלב מסוים, פנה הנאשם באופן עצמאי ליחידה להתמכרויות בחיפה והחל בטיפול שכלל שיחות פרטניות ומסירת בדיקות שתן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מהתמכרות לסמים וניכרת נזקקות טיפולית גבוהה בעניינו. על מנת לאפשר לנאשם לעבור הליך טיפול משמעותי, הדיונים בעניינו נדחו מעת לעת. על אף מספר הזדמנויות שניתנו לנאשם, הוא לא חדל לצרוך סמים וכל הניסיונות לשלבו בתוכנית טיפול עלו בתוהו. עם זאת, בתסקיר האחרון צוין כי בחודשים האחרונים התקרב הנאשם אל הדת ובשל כך חדל מצריכת סמים. מספר בדיקות שתן בעת האחרונה העידו על ניקיונו מסמים. חרף זאת, סבר שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לטיפול מעמיק והמליץ על ענישה הרתעתית

ומוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות וכן מאסר מותנה וקנס כספי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המאשימה הגישה את גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעה יחידה בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב. כן הוגש אוסף תמונות של מעבדת הסמים (ע/2).

אביו של הנאשם העיד במסגרת הטיעונים לעונש. האב תיאר את הקושי הכלכלי הכבד שאתו מתמודדת המשפחה מאז תחילת ההליכים ושהיית הנאשם בתנאים מגבילים. עוד ציין כי כיום הנאשם נמנע ממגע עם חבריו מן העבר, ופניו לדרך חדשה.

ההגנה ביקשה להגיש מסמך מ"בית חם" המפרט את תכנית הטיפול שהוכנה עבור הנאשם. המאשימה התנגדה להגשת המסמך ללא עדות עורכו, והוריתי כי המסמך יתקבל ללא עדות עורכו וכי עובדה זו תובא בחשבון מבחינת המשקל שיש ליחס לתוכנו (ענ/1).

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירה וציין כי מדובר במספר לא מבוטל של שתילים, ואין לראות במשקל חזות הכל, שהרי מדובר בשאלה של עיתוי התפיסה. עוד נטען כי מדובר במעבדה משוכללת ולא חובבנית. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בפגיעה חמורה בביטחון הציבור וכן הפנה לפסיקה בדבר מדיניות הענישה הנוהגת בנושא. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין שנת מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר בפועל, ועתירת המאשימה הייתה לעונש מאסר ברף האמצעי של המתחם וכן מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון.

5. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לעברו הפלילי הקל, ולכך שהודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו. כן נטען כי הנאשם היה עצור למשך 29 ימים ולאחר מכן שהה במעצר בית למעלה מ-15 חודשים. צוין כי ההליך הפלילי השיג הרתעה וכי מאז עבירה זו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכות הנאשם כי לפני כחודשיים פנה ביוזמתו לטיפול במסגרת "בית חם" וכי כיום הוא נמצא נקי מסמים (ענ/1). ביחס לעונש ההולם, הפנה הסנגור לפסיקה וביקש לאמץ בעניין זה את המלצות שירות המבחן, ולהשית על הנאשם עונש של מאסר שנתיים לשאת בעבודות שירות. נטען כי באם לא תאומץ המלצה זו, והנאשם ישלח לריצוי עונשו מאחורי סורג ובריח, הדבר יגרום לפגיעה קשה בו.

6. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי הוא אדם נורמטיבי, שירת בצבא ועבד לפרנסתו. כן ציין כי כיום הוא נקי מסמים והתנתק מסביבה השלילית בה היה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלום. הסכנות הטמונות בהחזקת סם, לצורך גידולו והפצתו, ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק כי יש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הרוות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה.

9. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה -

התכנון שקדם לביצוע העבירה: גידול סמים מחייב תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה. הנאשם ייעד חדר בקרוואן למקום לגידול סמים, הצטייד בכלים רבים, כמפורט בכתב האישום, וניכר כי תכנון רב עמד מאחורי ביצוע העבירה. בהקשר זה ראוי לציין כי לא צוין בכתב האישום, אם מדובר היה במקום בו התגורר הנאשם, או שמא הוא יועד למטרת הגידול בלבד וראוי להניח את ההנחה הנוחה יותר לנאשם, היינו שלא הייתה השפעה כספית ניכרת וכי הנאשם התגורר במקום זה.

מטרת גידול הסמים: בשונה מעבירת החזקת סם, עבירת גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים, אינה כוללת חלופה עונשית קלה יותר במקרה בו מוכח שמטרת הגידול הייתה לשימוש עצמי. עם זאת, ברי שמדובר בנסיבה משמעותית לעונש (ראו סעיף 40ט' (5) לחוק העונשין, לעניין הסיבה שהביאה לביצוע העבירה, וכן לעניין הנזק הצפוי ראה סעיפים 40ט' (3)-(4) לחוק העונשין). בעניין זה אפנה עוד להנחיית ראש חטיבת התביעות מיום 30.11.17, **מדיניות העמדה לדין בעבירה של גידול סם מסוכן**, (ענ/2; להלן - ההנחיה). בהנחיה נקבעה מדיניות חדשה של התביעה, המבחינה בין מקרה בו ברור על פני הדברים שמדובר בגידול למטרת שימוש עצמי, לבין מקרים אחרים. לאור כך, נקבע בהנחיה כי במקרה בו מתרשם התובע שגידול הסמים בוצע למטרת שימוש עצמי, ייעשה שימוש בסעיף של החזקת סם לשימוש עצמי, ולא בעבירה של גידול סמים. להנחיה זו משמעות מעשית דרמטית, הן מבינת "תדמית" העבירה שתיוחס לנאשם בסופו של דבר במרשם הפלילי, והן מבחינת הכפפת עניינו של הנאשם למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, בשינויים המחויבים כמובן לאור הנסיבות. מכאן, שקיימת משמעות ממשית לשאלת מטרת הגידול.

בעניינו, כתב האישום המתוקן שותק ביחס לנסיבה זו. ככלל, על כתב אישום מתוקן בו הודה נאשם במסגרת הסדר טיעון, לכלול את כל העובדות הנחוצות לצורך גזירת הדין (סעיף 40י(ד) לחוק העונשין). בפסיקה נקבע שאין מקום לקבל במהלך הטיעון לעונש, ראיות לצורך קביעת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאשר מדובר בהסדר טיעון, אלא במקרים שפורטו בסעיף 40י(ב) לחוק העונשין, (ע"פ 5841/14 **ארקאן נגד מדינת ישראל** (8.7.2015); ע"פ

4289/14 אורן חנונה ושושן ברבי נ' מדינת ישראל (21.1.15); ע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית (14.5.15).

במקרה זה לא הובאו בפני כל נתונים בדבר מטרת הגידול ולמעשה לא נטענו טיעונים בנושא. לאור כך, לא אדרש לנושא, אך אציין כי לאור התמכרותו הארוכה של הנאשם לסמים, מקובל עלי שהוכח ברמה הנדרשת (מאזן הסתברויות) כי לכל הפחות חלק מהסמים שגידל הנאשם היו מיועדים לשימוש עצמי. מדובר במסקנה הגיונית וסבירה ואין כל סיבה שלא לקבוע כך. לאפשרות הסקת מסקנות בעניין זה מנסיבות החזקת הסם והכמות, ראו למשל: דנ"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל (29.1.08); ת"פ 4720/02 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל (16.5.05); כב' השופט עמית. בעניין זה ראוי גם להפנות לפסק דינו של כבוד הנשיא השופט ר. שפירא במסגרת עפ"ג 28110-10-15 מדינת ישראל נ' דוד (17.12.15), שם נקבע כי מקום בו לא צוין בכתב האישום שמטרת הגידול היא מסחרית, יש להניח לטובת הנאשם את ההנחה הנוחה יותר, כלומר שמדובר בגידול לשימוש עצמי. יצוין כי במקרה שם, מדובר היה אף בכמות העולה על החזקה הקבועה בפקודת הסמים ביחס לכמות הסם (סעיף 31(3) לפקודה).

10. מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, כמותו ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצב'). עם זאת נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים (ע"פ (י-ם) 1987-04-10 מדינת ישראל נ' אלוני (28.6.2010)). בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.12) נקבע כך:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים... אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים...".

בתי המשפט נדרשים לדון בעבירות מסוג זה על בסיס יומי ואף הגדירו את התופעה כ"מכת מדינה".

"דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הבטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפוצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי המשפט העוסקים בתחום זה." (עפ"ג (מחוזי ת"א) 42358-10-14 אבי גיא נ' מדינת ישראל (18.2.15))

"נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסף, גם נפיצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא

קל ופשוט יחסית ושמה עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם" (עפ"ג 24376-07-14 **עמר נ' מדינת ישראל** (18.2.15)).

לעניין הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 314/16 בן **צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.16), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו; רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בשל גידול סם מסוג קנביס במשקל כולל של 10 ק"ג; ת"פ (מחוזי מרכז) 2456-07-10 **מדינת ישראל נ' תבל** (8.5.11), בו הוטל על נאשם עונש מאסר בן 8 חודשים בשל גידול סם מסוג קנבוס בכמות של כ- 8.9 ק"ג; עפ"ג 10700-11-16 **מדינת ישראל נגד טולידו** (17.1.17) בו הוטלו על נאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 93 שתילים של קנבוס וזאת לאחר שהנאשם עבר הליך טיפול משמעותי; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.17) בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר); ת"פ 1788-06-17 **מדינת ישראל נ' אברהם אבירם גבאי** (21.5.18) בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנבוס במשקל 4.8 ק"ג; ת"פ 1969-02-17 **מדינת ישראל נ' אלישיב** (21.2.18) בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 52 שתילי קנבוס במשקל 1.2 ק"ג וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; עפ"ג 22919-08-18 **מדינת ישראל נ' חכים** (29.5.18) הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנבוס במשקל של 33.2 ק"ג. בית המשפט המחוזי ציין כי העונש חורג במידה ניכרת מהמתחם וזאת לנוכח נסיבות חריגות ומיוחדות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבותיו של מקרה זה, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. אקדים ואומר כי סבור אני שלאור נתוניו האישיים של הנאשם, ראוי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה, ולאפשר לנאשם לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות. הסיבות לכך יפורטו להלן.

12. הנאשם שלפני הוא בחור צעיר. עברו אינו מכביד (עבירה אחת של החזקת נכס החשוד כגנוב). הוא הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית גבוהה, אך דומה שלנאשם לא היו כוחות פנימיים על מנת להתגייס להליך שיקומי ארוך טווח. עם זאת, לאחרונה ניכר היה שחל בו שינוי משמעותי והבדיקות האחרונות העידו על ניקיון מסמים. ראוי בעיני לעודדו להתמיד במגמת השיפור.

13. כידוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם". רע"פ 7683/13 **(דוד פרלמן נ' מדינת ישראל)** (23.2.14). לאחרונה שב בית המשפט

העליון והדגיש כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייתיים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18)).

14. יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים. אכן, שירות המבחן לא המליץ על הליך טיפולי כלשהו ועדיין סברתי שסיכויי שיקומו של הנאשם ממשיים ובכל מקרה, הם במידה המצדיקה חריגה מסוימת ממתחם הענישה והימנעות מהטלת עונש מאסר בכליאה. כאמור, מדובר בנאשם צעיר שעברו קל ביותר. הנאשם שהה במעצר תקופה של כחודש. לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים תקופה ארוכה. התרשמתי כי ההליך המשפטי חידד עבורו את גבולות המותר והאסור וכי יש בכך ערובה לשמירה על החוק בעתיד. כמו כן בעת האחרונה נראה שחל שינוי ביחסו של הנאשם לסמים, ויש אף בכך ערובה ממשית להפחתה בסיכויי הישנות העבירה, שהרי התמכרותו לסמים היא שעמדה, בין היתר, בבסיס ביצוע העבירה.

15. הטלת עונש מאסר בכליאה על הנאשם עלולה לדעתי לפגוע בצורה ממשית בסיכויי שיקומו. מסקנה זו מתחדדת לאור ההכרה ההולכת וגוברת בדבר ההשפעות השליליות של עונש מאסר בכליאה, לרבות הטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני). דומה כי שירות המבחן לא התרשם מאדם בעל דפוסי התנהגות עברייניים, אלא התמכרותיים, וכך גם התרשמתי בעצמי. נקבע לא אחת כי ראוי להימנע מהטלת עונש מאסר בכליאה ביחס למי שאינו בעל דפוסי עבריינות מובהקים (ראה ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.12)), חוות דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) ר. שפירא; כן ראה גם דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"). ראו גם:

"העבירה בה המערער הורשע בוצעה בשנת 2012, במועד בו המערער היה צעיר כבן 23. בצד זאת, קיים במקרה דנן חשש להשפעה שלילית שתהא לשליחתו של המערער למאסר בשלב זה - תוך קטיעת מגמת השיפור החיובית בעניינו (ראו: ע"פ 1964/16 בושנאק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.05.2017); "הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים" דין וחשבון 21 (2015))." (רע"פ 356/14 עמנואל קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.17)).

16. לכך יש להוסיף כי התרשמתי מהנאשם כאדם חלש יחסית. עונש מאסר בכליאה, כאמור, תהא בו לדעתי החמרה יתרה ואפשר שאף יגרום לו נזק של ממש. מאסר בכליאה לא ישרת בעניינו תכלית ראויה, ובכל מקרה ירבה הנזק על התועלת שבו, שהרי "המאסר אינו אלא אמצעי, ולא תכלית - אמצעי לגמול, להרתעה ולשיקום העברייני... המטרה היא להצביע על כיווני חשיבה נוספים מעבר לבניית מתקני מאסר ומעצר נוספים, וכאמור הממשלה למעשה

כבר בחרה לילך בדרך זו כאשר אימצה את דו"ח ועדת דורנר; מסקנתה העיקרית של ועדה זו היתה כי "יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה, והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר העומדים בעקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא" (שם, בעמ' ד'), ואין לי אלא להצטרף לאמור, גם בצו השכל הישר" (בג"צ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח'** (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין).

17. אל מול חוסר התאמתו של עונש מאסר בכליאה לנתונו של נאשם זה, עונש מאסר בעבודות שירות יהא בו מחד גיסא להוות עונש מוחשי, ארוך וקשה, אך מאידך גיסא לא יחשוף את הנאשם להשפעות השליליות שבכליאה מאחורי סורג ובריח. השפעות שיפגעו הן בנאשם והן בחברה (בעקיפין). בנסיבות ענייננו, ראיתי עונש זה כהולם ונכון. לכך יש להוסיף כי אין בכוונתי לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם (כחודש) ומתקבל תמהיל עונשי ראוי. אציין עוד כי היה ראוי בעיני להוסיף צו מבחן לעונשו של הנאשם ואולם שירות המבחן לא סבר שיש בכך טעם ועל כן אמנע מכך.

אדגיש עוד כי אין להקל ראש בעונש בעבודות שירות. כידוע, מדובר במאסר לכל דבר ועניין והשוני הוא רק בדרך נשיאתו. סיכויי שיקומו של הנאשם במקרה זה מביאים להקלה ביחס לאופן בו יבצע הנאשם את עונשו. אציין כי לאחרונה תוקן חוק העונשין (תיקון 133 - הוראת שעה), תשע"ח - 2018, ס"ח 2742) וניתנה בידי בית המשפט הסמכות לאפשר נשיאה בעונש מאסר בן 9 חודשים בעבודות שירות (התיקון יכנס לתוקף ביום 1.4.19). בדברי ההסבר לחוק (הצעות חוק הממשלה, 1091 בעמ' 654 (14.11.16)) צוין כי:

"תיקון החוק צפוי להביא לצמצום השימוש במאסרים במקרים שבהם המאסר אינו הכרחי לצורך הגבלת יכולתו של העבריין לביצוע עבירות וכן לגבי עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה אינה גבוהה. כמו כן מטרת השימוש בחלופת מאסר זו היא לשקם את הנאשם ולאפשר לו לחזור לחיים תקינים"

לו היה נגזר דינו של הנאשם בעוד מספר חודשים, ממילא ניתן היה לאפשר את ריצוי העונש בעבודות שירות, גם ללא צורך בחריגה מהמתחם. בנתוני מקרה זה, כאמור, עונש בעבודות שירות הולם בעיני את נתוני הנאשם, עד כדי הצדקה לחריגה מהמתחם בשל סיכויי שיקום ודברי ההסבר לחוק החדש, מתיישבים היטב עם עמדתי הנ"ל.

18. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הובהר לנאשם שעליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העונש והוא יישא ביתרת **9.10.18 - מועד תחילת עבודות השירות** התקופה בכליאה.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים
פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך של 6,000 ₪. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום
1.10.18. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

5129371 בחלוף תקופת הערעור, אני מורה על השמדת המוצגים - סמים וכלים.

54678313 זכות ערעור בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה למעקב.

ניתן היום, כ"ד אב תשע"ח, 05 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.